CONCLUSIE VAN ADVOCAAT-GENERAAL M. DARMON van 15 december 1987 *

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

1. Het enige punt van onenigheid tussen de Commissie en de Italiaanse regering in de onderhavige zaak is de omvang van de niet-nakoming. Volgens de Commissie bestaat deze in de niet-omzetting van de richtlijnen 82/242 [1] en 82/243 [2]. De Italiaanse regering betoogt, dat haar nationale wettelijke regeling bepalingen bevat die een aantal doelstellingen van de richtlijnen verwezenlijken. De — door haar niet weersproken — niet-nakoming zou derhalve slechts bestaan in gedeeltelijke niet-omzetting.

2. In zijn rechtspraak is door het Hof beklemtoond, dat de Lid-Staten de „volledige toepassing" van communautaire richtlijnen moeten verzekeren. [3] De Italiaanse regering geeft toe, dat Italië dit in casu niet heeft gedaan. Voorts is het Hof steeds van oordeel geweest, dat moeilijkheden die het gevolg zijn van nationale wetgevingsprocedures, geen rechtvaardiging voor niet-nakoming kunnen opleveren.

3. Mitsdien geef ik het Hof in overweging

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om daadwerkelijk de volledige uitvoering te verzekeren van de richtlijnen van de Raad 82/242 van 31 maart 1982 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake controlemethoden voor de biologische afbreekbaarheid van niet-ionische oppervlakte-actieve stoffen en 82/243 van dezelfde datum betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake de controlemethoden met betrekking tot de biologische afbreekbaarheid van anionactieve oppervlakte-actieve stoffen, de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

— de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten van het geding.

* Vertaald uit het Frans.

1 — Beschikking 82/242 van 31 maart 1982 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake controlemethoden voor de biologische afbreekbaarheid van niet-ionische oppervlakte-actieve stoffen (PB 1982, L 109, blz. 1).

2 — Beschikking 82/243 van 31 maart 1982 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake de controlemethoden voor de biologische afbreekbaarheid van anionactieve oppervlakte-actieve stoffen (PB 1982, L 109, blz. 18).

3 — Zie met name de arresten van 23 mei 1985 (zaak 29/84, Commissie/Duitsland, Jurispr. 1985, blz. 1661, 1673, r. o. 23), 9 april 1987 (zaak 363/85, Commissie/Italiaanse Republiek, Jurispr. 1987, blz. 1733, r. o. 7), 8 juli 1987 (zaak 247/85, Commissie/Koninkrijk België, Jurispr. 1987, blz. 3029, r. o. 9) en 8 juli 1987 (zaak 262/85, Commissie/Italiaanse Republiek, Jurispr. 1987, blz. 3073, r. o. 9).